

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
GERARDA HOGANA,
predstavljeni 14. marca 2019¹

Zadeva C-226/18

**Krohn & Schröder GmbH
proti
Hauptzollamt Hamburg-Hafen**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija))

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Carinska unija – Uvozni in izvozni postopki – Carinski dolg – Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 – Člen 212a – Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1238/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve – Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1239/2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve – Oprostitev“

I. Uvod

1. Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 212a Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti² v različici, ki se je uporabljala v času dejanskega stanja iz postopka v glavni stvari (v nadaljevanju: carinski zakonik), člena 3(1), od (a) do (c), Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani³ in člena 2(1), od (a) do (c), Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani⁴.

2. Predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Krohn & Schröder GmbH in Hauptzollamt Hamburg-Hafen (glavni carinski urad pristanišča Hamburg; v nadaljevanju: glavni carinski urad) glede določitve protidampinških in izravnalnih dajatev, ker za blago do izteka roka hrambe ni bila določena nova carinsko dovoljena raba blaga.

3. V tej zadevi ima Sodišče priložnost pojasniti razmerje med carinskim zakonikom ter izvedbeno uredbo, ki določa dokončno protidampinško dajatev in dokončno izravnalno dajatev, zlasti kar zadeva pogoje za oprostitev.

¹ Jezik izvirnika: angleščina.

² UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307.

³ UL 2013, L 325, str. 1.

⁴ UL 2013, L 325, str. 66.

II. Pravni okvir

A. Carinski zakonik

4. Člen 4(7) carinskega zakonika opredeljuje „skupnostno blago“ kot blago, „uvoženo iz držav ali ozemelj, ki niso del carinskega območja [Unije], in je sproščeno v prosti promet“.

5. Člen 4(20) carinskega zakonika opredeljuje „prepustitev blaga“ kot „dejanje, s katerim carinski organi prepustijo blago za namene, ki jih določa carinski postopek, v katerega je blago dano“.

6. Člen 49(1) carinskega zakonika določa:

„Če je bila za blago vložena skupna deklaracija, morajo biti formalnosti za pridobitev ene od carinsko dovoljenih rab ali uporab izpolnjene v naslednjih rokih:

(a) petinštirideset dni od dneva vložitve skupne deklaracije za blago, ki se prevaža po morju;

(b) dvajset dni od dneva vložitve skupne deklaracije za blago, ki se prevaža drugače kot po morju“.

7. Člen 53(1) carinskega zakonika določa:

„Carinski organi nemudoma sprejmejo vse potrebne ukrepe, vključno s prodajo blaga, zato da uredijo položaj blaga, za katero se formalnosti za pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe niso začele v rokih, določenih skladno s členom 49.“

8. Člen 74(2) carinskega zakonika določa:

„Če carinski organi ob uporabi določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano, zahtevajo predložitev zavarovanja, se sme blago v ta postopek prepustiti šele po predložitvi zavarovanja.“

9. Člen 204(1)(a) carinskega zakonika določa:

„Carinski dolg pri uvozu nastane:

(a) z neizpolnitvijo ene od obveznosti, ki izhaja za blago, zavezano uvoznim dajatvam, iz zadrževanja v začasni hrambi ali iz uporabe carinskega postopka, v katerega je bilo blago dano“.

10. Člen 212a carinskega zakonika določa:

„Če carinska zakonodaja predvideva ugodnejšo tarifno obravnavo blaga zaradi njegove narave, ali končne uporabe, ali olajšav ali delnega ali celotnega izvzetja glede uvoznih in izvoznih dajatev v skladu s členi 21, 82, 145 in [ali 184 do] 187, se takšna ugodna tarifna obravnava, olajšava ali izjema uporablja tudi, kadar nastane carinski dolg v skladu s členi 202 do 205, 210 ali 211, pod pogojem, da zadevna oseba ni posegla po prevari ali se očitno malomarno obnašala in je predložila dokaze, da so bili drugi pogoji za ugodnejšo obravnavo, olajšave ali izvzetje izpolnjeni.“

B. Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93

11. Člen 866 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti⁵ določa:

„Če je ob uvozu nastal carinski dolg v skladu z določbami členov 202, 203, 204 ali 205 zakonika in so bile uvozne dajatve plačane, se zadevno blago brez poseganja v upoštevanje predpisov o prepovedih ali omejitvah, ki se po potrebi uporabljajo za zadevno blago, šteje za skupnostno blago, ne da bi bilo treba vložiti carinsko deklaracijo za sprostitev blaga v prosti promet.“

C. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1238/2013

12. Člen 1(3) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 določa:

„Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.“

13. Člen 3 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 določa:

„1. Uvoz izdelkov, deklariranih za sprostitev v prosti promet, ki se trenutno uvrščajo pod oznako KN ex 8541 40 90 (oznake TARIC 8541409021, 8541409029, 8541409031 in 8541409039), ki jih zaračunajo družbe, katerih zaveze je Komisija sprejela in katerih imena so naštet v Prilogi k [Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/707 z dne 4. decembra 2013 o potrditvi sprejetja zaveze, ponujene v okviru protidampinškega in protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, za obdobje uporabe dokončnih ukrepov (UL 2013, L 325, str. 214)], je oproščen protidampinške dajatve, ki jo določa člen 1, če:

- (a) je družba, ki je navedena v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU, proizvedla in odpremila zgoraj navedene izdelke ter zanje izdala račun neposredno ali prek povezane družbe, ki je tudi navedena v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU, njenim povezanim družbam v Uniji, ki delujejo kot uvozniki in carinijo blago za prosti promet v Uniji, ali prvi neodvisni stranki, ki deluje kot uvoznik in carini blago za prosti promet v Uniji;
- (b) je takemu uvozu priložen račun na podlagi zaveze, tj. trgovinski račun, ki vsebuje vsaj podatke in izjavo, določene v Prilogi III k tej uredbi,
- (c) je takemu uvozu priloženo potrdilo o izvozni zavezi v skladu s Prilogo IV k tej uredbi in
- (d) blago, deklarirano in predloženo carini, natančno ustreza opisu na računu na podlagi zaveze.

2. Carinski dolg nastane v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet:

- (a) kadar koli se v zvezi z uvozom, opisanim v odstavku 1, ugotovi, da ni izpolnjen eden ali več pogojev iz tega odstavka ali

[...]“

⁵ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3.

D. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1239/2013

14. Člen 1(3) Izvedbene uredbe (EU) št. 1239/2013 določa:

„Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.“

15. Člen 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 določa:

„1. Uvoz izdelkov, deklariranih za sprostitev v prosti promet, ki so trenutno uvrščeni pod oznako KN ex 8541 40 90 (oznake TARIC 8541409021, 8541409029, 8541409031 in 8541409039), ki jih zaračunajo družbe, katerih zaveze je Komisija sprejela in katerih imena so naštetja v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU, je oproščen protisubvencijske dajatve, ki jo določa člen 1, če:

- (a) je družba, ki je navedena v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU, proizvedla in odpremila zgoraj navedene izdelke ter zanje izdala račun neposredno ali prek povezane družbe, ki je tudi navedena v prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU, njenim povezanim družbam v Uniji, ki delujejo kot uvozniki in carinijo blago za prosti promet v Uniji, ali prvi neodvisni stranki, ki deluje kot uvoznik in carini blago za prosti promet v Uniji;
- (b) je takemu uvozu priložen račun na podlagi zaveze, tj. trgovinski račun, ki vsebuje vsaj podatke in izjavo, določene v Prilogi 2 k tej uredbi,
- (c) je takemu uvozu priloženo potrdilo o izvozni zavezi v skladu s Prilogo 3 k tej uredbi in
- (d) blago, deklarirano in predloženo carini, natančno ustreza opisu na računu na podlagi zaveze.

2. Carinski dolg nastane v trenutku sprejema deklaracije za sprostitev v prosti promet:

- (a) kadar koli se v zvezi z uvozom, opisanim v odstavku 1, ugotovi, da ni izpolnjen eden ali več pogojev iz tega odstavka ali

[...]“

III. Dejansko stanje postopka v glavni stvari

16. Tožeča stranka opravlja dejavnost skladiščenja in pretovarjanja v hamburškem pristanišču. V svoje skladišče je 21. avgusta 2014 sprejela dve dobavi fotonapetostnih modulov (v nadaljevanju: blago) in zanju vložila deklaracijo za začasno hrambo.

17. Blago je proizvedla in poslala družba Wuxi Suntech Power Co., Ltd. (v nadaljevanju: Wuxi), ki je ena od družb, navedenih v Prilogi k Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/707/EU. Blago je bilo namenjeno družbi SF Suntech Deutschland GmbH – ki je družba, povezana z družbo Wuxi.

18. Ker je prevoz blaga potekal drugače kot po morju, bi tožeča stranka morala izpolniti zahtevane formalnosti za določitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga v 20 dneh od datuma vložitve skupne deklaracije, in sicer do 10. septembra 2014.

19. Tožena stranka je z dopisom z dne 11. septembra 2014 obvestila tožečo stranko, da za blago do izteka roka hrambe 10. septembra 2014 ni bila določena nova carinsko dovoljena raba ali uporaba, in jo pozvala, naj predloži dokumente, potrebne za uvoz. Opozorila jo je, da z blagom do izdaje drugačne odločbe ni dopustno razpolagati.

20. Tožeča stranka je v dopisu z dne 26. septembra 2014 poslala nekatere dokumente, iz katerih je bilo razvidno, da je blago proizvedla družba Wuxi in ga odpremila družbi SF Suntech Deutschland GmbH, eni od svojih povezanih družb v Nemčiji. Med dokumenti sta bila račun na podlagi zaveze, ki ga je družba Wuxi izstavila družbi SF Suntech Deutschland GmbH, v katerem je bil sklic na Sklep Komisije z dne 2. avgusta 2013 o sprejetju zaveze, ponujene v okviru protidampinškega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic in rezin) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (2013/423/EU),⁶ ter potrdilo o izvozni zavezi, ki ga je izdala kitajska gospodarska zbornica za izvoz in uvoz strojev in elektronskih izdelkov (CCCME). To potrdilo o izvozni zavezi je vsebovalo podobno izjavo kakor račun na podlagi zaveze, vendar s sklicem na Izvedbeni sklep 2013/707/EU.

21. Tožena stranka je v odločbi z dne 24. novembra 2014 med drugim določila protidampinško in izravnalno dajatev, potem ko je ugotovila, da je nastal carinski dolg pri uvozu v skladu s členom 204(1)(a) carinskega zakonika, ker po poteku roka hrambe, ki ga določa člen 49 carinskega zakonika, za blago ni bila določena nova carinsko dovoljena raba blaga.

22. Zoper to odločbo je tožeča stranka 28. novembra 2014 vložila ugovor. Med drugim je trdila, da je zaradi kršitve obveznosti začasne hrambe sicer nastal carinski dolg ob uvozu, vendar bi bilo treba v skladu s členom 212a carinskega zakonika uporabiti oprostitev protidampinške in izravnalne dajatve, ki jo določata člen 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člen 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013.

23. Glavni carinski urad je 4. maja 2015 znižal odstotek protidampinške in izravnalne dajatve na odstotek, ki se uporablja za fotonapetostne module, ki jih proizvaja družba Wuxi, določen v Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1238/2013 in Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1239/2013. Nasprotno pa je zavrnil oprostitev teh pravic na podlagi tega, da naj pogoji za upravičenost do njih ne bi bili izpolnjeni, saj je račun na podlagi zaveze, ki ga je predložila tožeča stranka, vseboval sklic na Sklep Komisije 2013/423/EU in ne na Izvedbeni sklep Komisije 2013/707/EU, ki je naveden v potrdilu o izvozni zavezi.

24. Tožeča stranka je 19. maja 2015 vložila popravljen račun na podlagi zaveze s sklicem na Izvedbeni sklep Komisije 2013/707/EU. Ko je tožeča stranka predložila zahtevano zavarovanje, je glavni carinski urad odobril sprostitev blaga in blago je bilo dobavljeno družbi SF Suntech Deutschland GmbH.

25. Glavni carinski urad je 7. julija 2015 zavrnil pritožbo. Trdil je, da oprostitev, ki so določene z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1238/2013 in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1239/2013, ni mogoče odobriti, če ni bilo sprostitev blaga v prosti promet. Poleg tega naj predložen račun ne bi izpolnjeval formalnih zahtev, ki so določene s tema uredbama.

26. Tožeča stranka je nato vložila tožbo pri predložitvenem sodišču. Trdi, da oprostitev protidampinških in izravnalnih dajatev pomeni ugodnejšo tarifno obravnavo ali vsaj oprostitev uvoznih ali izvoznih dajatev v skladu s členom 212a carinskega zakonika. Trdi še, da je prvi predložen račun izpolnjeval pogoje, ki jih določata izvedbeni uredbi. Poleg tega naj bi popravljen račun na podlagi zaveze, ki je bil predložen 19. maja 2015, izpolnjeval formalne zahteve. Poudarja, da v okviru člena 212a carinskega zakonika ni sprostitev v prosti promet in da zato ni mogoče zahtevati, da se takrat predloži račun na podlagi zaveze. Glavni carinski urad zavrača tako razlago zakonodaje, ki se uporablja.

⁶ UL 2013, L 209, str. 26.

IV. Predlog za sprejetje predhodne odločbe in postopek pred Sodiščem

27. V teh okoliščinah je Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu) podvomilo o razmerju med carinskim zakonikom ter Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1238/2013 in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1239/2013. Prekinilo je odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali se člen 212a carinskega zakonika uporablja za oprostitev protidampinške in izravnalne dajatve v skladu s členom 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 ali členom 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je pri uporabi člena 212a carinskega zakonika za carinski dolg, nastal v skladu s členom 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka iz člena 49(1) carinskega zakonika, izpolnjen pogoj iz člena 3(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013, kadar družba, ki je povezana z družbo, navedeno v Prilogi k Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/707/EU – ki je zadevno blago proizvedla, poslala in ga zaračunala – sicer ni bila uvoznik zadevnega blaga in tudi ni poskrbela za njegovo sprostitev v prosti promet, vendar je imela ta namen in ji je bilo zadevno blago tudi dejansko dobavljeno?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen: ali se smeta pri uporabi člena 212a carinskega zakonika za carinski dolg, nastal v skladu s členom 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka iz člena 49(1) carinskega zakonika, račun na podlagi zaveze in potrdilo o izvozni zavezi v smislu člena 3(1)(b) in (c) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1)(b) in (c) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 predložiti tudi v roku, ki ga v skladu s členom 53(1) carinskega zakonika določijo carinski organi?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen: ali račun na podlagi zaveze v smislu člena 3(1)(b) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1)(b) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013, na katerem je namesto Izvedbenega sklepa Komisije 2013/707/EU naveden Sklep Komisije 2013/423/EU, v pogojih spora o glavni stvari in ob upoštevanju splošnih pravnih načel izpolnjuje pogoje iz Priloge III, točka 9, k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1238/2013 in Priloge 2, točka 9, k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 1239/2013?
5. Če je odgovor na četrto vprašanje nikalen: ali se sme pri uporabi člena 212a carinskega zakonika za carinski dolg, nastal v skladu s členom 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka iz člena 49(1) carinskega zakonika, račun na podlagi zaveze v smislu člena 3(1)(b) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1)(b) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 predložiti tudi še v pritožbenem postopku glede določitve carinskega dolga?“

28. Pisna stališča sta predložili tožeča stranka v postopku v glavni stvari in Evropska komisija. Poleg tega sta ustno predstavili stališča na obravnavi 31. januarja 2019.

V. Analiza

29. Kot je zahtevalo Sodišče, bom v teh sklepnih predlogih svoja stališča omejil na prva tri vprašanja, ki so predmet predloga Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu).

A. Prvo vprašanje

30. S prvim vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje Sodišče, ali se člen 212a carinskega zakonika uporablja za oprostitev protidampinške in izravnalne dajatve v skladu s členom 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 ali členom 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013.

31. Prvi element odgovora vsebujeta tako Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1238/2013 kot Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1239/2013. Člen 1(3) teh uredb namreč določa, da se, „[č]e ni določeno drugače, [...] uporabljajo veljavni carinski predpisi.“ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1238/2013 in Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1239/2013 ne izključujeta člena 212a s svojega področja uporabe, zato se ta *lahko* uporablja.

32. Toda za to, da bi se uporabljal, se morajo oprostitev protidampinskih in izravnalnih dajatev, ki jih dopuščata izvedbeni uredbi, šteti za „ugodnejšo tarifno obravnavo blaga zaradi njegove narave, ali končne uporabe, ali olajšav ali delnega ali celotnega izvzetja glede uvoznih in izvoznih dajatev v skladu s členi 21, 82, 145 in [ali 184 do] 187“⁷ carinskega zakonika.

33. V zvezi s tem menim, da so oprostitev protidampinskih in izravnalnih dajatev načeloma vključene v pojmu „ugodnejša tarifna obravnava“, tudi če niso utemeljene z njihovo naravo ali končno uporabo. Takšna razlaga je v skladu s ciljem člena 212a carinskega zakonika ter ciljem protidampinskih in izravnalnih dajatev. Razlogi za to ugotovitev so naslednji.

34. Prvič, kot je poudarjeno v uvodni izjavi 12 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti,⁸ s katero je bila uvedena prvotna različica člena 212a carinskega zakonika, okoliščine, v katerih je dolg nastal, niso pomembne, kadar je s pravom Unije določena delna ali popolna oprostitvev uvoznih ali izvoznih dajatev. Namreč, „v primerih, ko zakonodaja Skupnosti predvideva delno ali popolno oprostitvev uvoznih ali izvoznih dajatev, se mora ta delna ali popolna oprostitvev uporabiti za vse primere, ne glede na to, v kakšnih okoliščinah dolg nastane; [...] zdi [se], da v takšnih okoliščinah uporaba običajne stopnje dajatve ni ustrezna sankcija, če nastane neskladje s pravili carinskega postopka.“⁹ Drugič, kot je opomnila Komisija, je cilj protidampinskih in izravnalnih dajatev, da se prepreči škoda za industrijo Unije, ne kaznovanje kršitve carinskih predpisov.

35. To je tudi v skladu s členom 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 ali členom 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013, v katerih se uporablja izraz „je *oproščen*“, pri čemer se člen 212a carinskega zakonika nanaša na „popolno ali delno *izvzetje [oprostitev]*“.

36. Nazadnje, dodati je mogoče še, da je v zadevi Isaac International,¹⁰ kot je Sodišče opozorilo v svoji sodbi v tisti zadevi, nacionalno sodišče izhajalo iz predpostavke, da se mora oprostitvev protidampinske dajatve obravnavati kot „ugodnejša tarifna obravnava“ v smislu člena 212a tega zakonika.¹¹ Sodišče o tem ni podvomilo. Nasprotno, odgovorilo je na postavljeno vprašanje glede izpolnjevanja „drugih pogojev“ v smislu člena 212a carinskega zakonika.

37. Ob upoštevanju navedenega je očitno, da se člen 212a carinskega zakonika uporablja za oprostitvev protidampinske in izravnalne dajatve v skladu s členom 3(1) Izvedbene uredbe Sveta št. 1238/2013 in členom 2(1) Izvedbene uredbe Sveta št. 1239/2013, če so izpolnjene tudi zahteve iz teh uredb.

B. Drugo vprašanje

38. Z drugim vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje Sodišče, ali je pri uporabi člena 212a carinskega zakonika za carinski dolg, nastal v skladu s členom 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka iz člena 49(1) carinskega zakonika, izpolnjen pogoj iz člena 3(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013, kadar družba, ki

⁷ Člen 212a carinskega zakonika.

⁸ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 8, str. 179.

⁹ Uvodna izjava 12 Uredbe (ES) št. 82/97.

¹⁰ Sodba z dne 29. julija 2010 (C-371/09, EU:C:2010:458).

¹¹ Glej v tem smislu sodbo z dne 29. julija 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, točka 40).

je povezana z družbo, navedeno v Prilogi k Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/707/EU (ki je zadevno blago proizvedla, poslala in ga zaračunala), ni bila uvoznik zadevnega blaga in tudi ni poskrbela za njegovo sprostitvev v prosti promet, vendar je imela ta namen in ji je bilo zadevno blago tudi dejansko dobavljeno.

39. Uvodoma je treba spomniti, da je tožeča stranka „zadevna oseba“ v smislu člena 212a carinskega zakonika. Sodišče je namreč odločilo, da je treba ta pojem „ob upoštevanju besedila te določbe razumeti tako, da zajema vsako fizično ali pravno osebo, ki se v skladu s členi od 202 do 205 tega zakonika šteje za dolžnico carinskega dolga“, ¹² kar je v obravnavani zadevi primer družbe Krohn & Schröder GmbH.

40. Vendar pa menim, da Sodišče na drugo vprašanje ne more odgovoriti pritrdilno.

41. Ko je bilo namreč Sodišče prejšnjikrat zaproseno, naj razloži podobno določbo, kot sta člen 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člen 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013, je Sodišče odločilo, da „se oprostitev protidampinskih dajatev lahko odobri le pod nekaterimi pogoji in v posebej določenih primerih ter tako pomeni izjemo od običajne ureditve protidampinskih dajatev. *Določbe, ki določajo tako oprostitev, je torej treba razlagati ozko*“. ¹³

42. Glede na prvi stavek člena 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 je predpogoj za uporabo oprostitve protidampinske ali izravnalne dajatve, da je bilo zadevno blago deklarirano za sprostitvev v prosti promet. V obravnavani zadevi je jasno, da ta predpogoj ni bil izpolnjen, saj je izpodbijani carinski dolg nastal zato, ker formalnosti, ki so nujne za dodelitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe – kakršna je sprostitvev v prosti promet – niso bile izpolnjene v roku, ki ga določa člen 49(1) carinskega zakonika.

43. V teh okoliščinah, tudi če bi bilo mogoče predpostaviti, da bi se člen 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člen 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 lahko uporabljala na osnovi člena 212a carinskega zakonika brez izpolnitve predpogoja zgolj zato, ker je carinski dolg nastal na podlagi člena 204 carinskega zakonika, morajo biti izpolnjeni tudi drugi pogoji, ki jih določata člen 3(1), od (a) do (d), Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člen 2(1), od (a) do (d), Izvedbene uredbe Sveta št. 1239/2013.

44. Prvi od teh pogojev je, da je družba, ki je navedena v Prilogi k Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/707/EU, proizvedla in odpremila zgoraj navedene izdelke ter zanje izdala račun neposredno svojim povezanim družbam v Uniji, ki delujejo kot uvozniki in carinijo blago za prosti promet v Uniji, ali prvi neodvisni stranki, ki deluje kot uvoznik in carini blago za prosti promet v Uniji. Preprosto povedano, prejemnik mora delovati kot uvoznik *in* ocariniti blago za prosti promet.

45. V obravnavani zadevi podjetje, ki je prevzelo blago, ni uvoznik in blaga ni ocarinilo za prosti promet. Čeprav bi se lahko predpostavilo, da je tožeča stranka prevzela blago v imenu uvoznika – kot je tožeča stranka trdila na obravnavi 31. januarja 2019 – še vedno obstaja obveznost carinjenja blaga za prosti promet.

46. Blago ne le, da ni bilo deklarirano za sprostitvev v prosti promet, zdi se, da tudi ni bilo ocarinjeno za prosti promet. ¹⁴ Obravnavano blago se lahko šteje za „skupnostno blago“ in je dobavljeno samo na podlagi člena 866 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93.

¹² Sodba z dne 25. januarja 2017, Ultra-Brag (C-679/15, EU:C:2017:40, točka 38).

¹³ Sodba z dne 17. septembra 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, točka 24, moj poudarek). Isto pravilo razlage velja za člen 212a carinskega zakonika (glej v tem smislu sodbo z dne 29. julija 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, točka 42)).

¹⁴ Kot je Komisija razložila na obravnavi 31. januarja 2019, bo blago ocarinjeno za prosti promet retroaktivno po koncu spora, ko bodo plačane upoštevne uvozne dajatve.

47. Poleg tega mora načeloma za uveljavljanje te določbe nastati carinski dolg pri uvozu v skladu s členom 204 carinskega zakonika *in uvozne dajatve morajo biti plačane*. V obravnavani zadevi pa take uvozne dajatve dejansko niso bile plačane. Blago je bilo dobavljeno zadevnemu prejemniku le zato, ker je bilo predloženo zahtevano zavarovanje. Ko so člani Sodišča na obravnavi 31. januarja 2019 stranki vprašali o tem vprašanju, sta se strinjali, da se predložitev zavarovanja ne more šteti za enakovredno plačilu uvoznih dajatev.

48. Če povzamem, v tej zadevi nista izpolnjena niti predpogoj niti prvi pogoj, ki ga določata člen 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člen 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013: uvoz ni bil deklariran za sprostitev v prosti promet, podjetje, ki je prevzelo blago, ni uvoznik in blago ni bilo formalno sproščeno v prosti promet.

49. Drugače povedano, oprostitve, ki jih določata člen 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člen 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013, bi se uporabljale, le če bi se uporabljala vrsta drugih uredb in na podlagi več pravnih fikcij – kot na primer, če bi se štelo, da je tožeča stranka uvoznik, in plačilo zavarovanja obravnavalo kot uvozna dajatev, plačljiva v skladu s členom 866 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93.

50. Takšen način uporabe zakonodaje bi na koncu privedel do izkrivljenja člena 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 ter bi v celoti nasprotoval prej navedenemu pravilu razlage, v skladu s katerim je treba določbo o oprostitvi protidampinške dajatve razlagati ozko.¹⁵

51. Poleg tega je treba opozoriti, da so pogoji, kot so tisti iz člena 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013, določeni zato, „[d]a bi lahko Komisija učinkovito spremljala izpolnjevanje zavez družb, kadar je zahtevek za sprostitev v prosti promet predložen ustreznemu carinskemu organu. Torej če ti pogoji niso izpolnjeni, začne v času sprejetja izjave o oprostitvi v prosti promet veljati protidampinška dajatev“.¹⁶

52. Kot je Sodišče že poudarilo v sodbi Isaac International,¹⁷ ima pogoj, ki carinskim organom omogoča, da v času dejanskega stanja preverijo, da so bili upoštevani vsi pogoji glede oprostitve protidampinške dajatve, poseben pomen.¹⁸ Zato uporaba člena 212a carinskega zakonika ne more privedi do rezultata, da bi bila takšna oprostitvev protidampinške dajatve lahko odobrena, tudi kadar takšen pogoj ni bil upoštevan.¹⁹

53. Menim, da so v okviru, kot je ta v obravnavani zadevi, pogoji iz člena 3(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 izjemnega pomena. To, da upoštevanje teh pogojev ni bilo zagotovljeno, prav tako potrjuje sklep, da se protidampinška oprostitvev preprosto ne uporablja.

¹⁵ Glej v tem smislu sodbo z dne 17. septembra 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, točka 24).

¹⁶ Sodba z dne 17. septembra 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, točka 29). Čeprav Uredba št. 1238/2013 in Uredba št. 1239/2013 ne vsebujeta iste uvodne izjave kot je tista, na kateri je Sodišče utemeljilo svojo razlago v sodbi Baltic Agro, so pogoji, ki se zahtevajo za pridobitev oprostitve, podobni.

¹⁷ Sodba z dne 29. julija 2010 (C-371/09, EU:C:2010:458).

¹⁸ Glej v tem smislu sodbo z dne 29. julija 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, točka 43).

¹⁹ Glej v tem smislu sodbo z dne 29. julija 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, točka 44).

54. Kot je Komisija trdila v svojih pisnih stališčih,²⁰ namreč ni mogoče izključiti, da bi poseg tretje strani v postopek – kot je tožeča stranka v obravnavani zadevi – in pridobitev statusa „skupnostnega blaga“ po drugačnem posegu od sprostitev blaga „v prosti promet“ – kot na primer na podlagi člena 866 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 – ogrozila možnost za preverjanje skladnosti z ostalimi pogoji iz člena 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013, s čimer bi morebiti ogrozila finančne interese Unije.

55. Glede na vse navedeno menim, da pri uporabi člena 212a carinskega zakonika za carinski dolg, nastal v skladu s členom 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka iz člena 49(1) carinskega zakonika, ni izpolnjen pogoj iz člena 3(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta št. 1238/2013 in člena 2(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta št. 1239/2013, kadar družba, ki je povezana z družbo, navedeno v Prilogi k Izvedbenemu sklepu 2013/707/EU (ki je zadevno blago proizvedla, poslala in ga zaračunala), ni bila uvoznik zadevnega blaga in tudi ni poskrbela za njegovo sprostitev v prosti promet, čeprav je imela ta namen in ji je bilo zadevno blago tudi dejansko dobavljeno.

C. Tretje vprašanje

56. Predložitveno sodišče je tretje vprašanje postavilo le v primeru pritrdilnega odgovora na drugo vprašanje. Ker ni tako, po mojem mnenju na to vprašanje ne bi bilo treba odgovoriti. Vendar pa ga bom zaradi izčrpnosti vseeno preučil.

57. S tretjim vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje Sodišče, ali se smeta pri uporabi člena 212a carinskega zakonika za carinski dolg, nastal v skladu s členom 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka iz člena 49(1) carinskega zakonika, račun na podlagi zaveze in potrdilo o izvozni zavezi v smislu člena 3(1)(b) in (c) Izvedbene uredbe Sveta št. 1238/2013 in člena 2(1)(b) in (c) Izvedbene uredbe Sveta št. 1239/2013 predložiti tudi v roku, ki ga v skladu s členom 53(1) carinskega zakonika določijo carinski organi.

58. Kot je bilo že navedeno v točki 42 teh sklepnih predlogov, se morajo določbe o oprostitvah protidampinskih dajatev razlagati ozko.

59. Vendar je Sodišče v sodbi *Tigers* odločilo – kot je predložitveno sodišče omenilo – da iz člena 78 carinskega zakonika izhaja, da je dovoljeno predložiti nove elemente, ki bi jih carinski organi lahko upoštevali, in to po carinski deklaraciji.²¹

60. Menim, da se ta rešitev po analogiji uporablja tudi v zadevah v zvezi s členom 53 carinskega zakonika. Tako menim iz naslednjih razlogov.

61. Prvič, iz besedila člena 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in člena 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 izhaja, da *morata biti* uvoženemu blagu, ki je deklarirano za sprostitev v prosti promet, da bi bilo oproščeno protidampinskih in izravnalnih dajatev, ki jih določata ti uredbi, *priložena* račun na podlagi zaveze in potrdilo o izvozni zavezi. Navedeno besedilo pa ne določa nobenih smernic o tem, kdaj je treba predložiti ta račun.

62. Če to besedilo nakazuje, da je „pravi“ trenutek takrat, ko se vloži carinska deklaracija, je namreč treba dodati, kot sta Sodišče in generalni pravobranilec poudarila v zadevi *Tigers*²² v zvezi z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 412/2013 z dne 13. maja 2013 o uvedbi dokončne protidampinske dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz keramične namizne in kuhinjske posode

²⁰ Glej v tem smislu točki 45 in 49 pisnih stališč Komisije.

²¹ Sodba z dne 12. oktobra 2017, *Tigers* (C-156/16, EU:C:2017:754, točka 31).

²² Glej v tem smislu sodbo z dne 12. oktobra 2017, *Tigers* (C-156/16, EU:C:2017:754, točka 25), in sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Mengozzija v tej zadevi (C-156/16, EU:C:2017:474, točka 60).

s poreklom iz Ljudske republike Kitajske,²³ da drugače od drugih protidampinskih uredb nobena druga določba Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 ali Uredbe št. 1239/2013 ne določa trenutka, ko morata biti carinskim organom predložena račun na podlagi zaveze in potrdilo o izvozni zavezi.²⁴

63. Poleg tega, čeprav člen 62 carinskega zakonika določa podobno pravilo, v skladu s katerim „morajo biti carinski deklaraciji *priloženi vsi dokumenti*, ki so potrebni zaradi uporabe določb o carinskem postopku, za katerega je bilo blago deklarirano“, je Sodišče izjavilo, da „navedena določba ne opredeljuje, kakšne so posledice, povezane z neskladnostjo priloženih dokumentov k tej izjavi“. ²⁵

64. Drugič, čas carinske deklaracije je upošteven le za možnost, ki je navedena v členu 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 in členu 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013, to je takrat, ko carinski dolg nastane po deklaraciji za sprostitev v prosti promet.

65. V obravnavanem primeru ni tako. Če se bo Sodišče strinjalo, da se člen 212a carinskega zakonika uporablja takrat, ko nastane carinski dolg na podlagi člena 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka, ki je določen v členu 49(1) carinskega zakonika, je treba potrditi, da trenutek, v katerem morata biti predložena račun na podlagi zaveze in potrdilo o izvozni zavezi, ne more biti trenutek deklaracije. Kot sem že navedel, se v obravnavani zadevi to ni zgodilo.

66. Ker člen 53(1) carinskega zakonika carinskim organom dovoljuje – in jih celo obvezuje – da sprejmejo „vse potrebne *ukrepe*, zato da uredijo položaj blaga, za katero se formalnosti za pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe niso začele v rokih, določenih skladno s členom 49“, ²⁶ bi morale biti dovoljeno predložiti račun na podlagi zaveze in potrdilo o izvozni zavezi v okviru tega postopka, v roku, ki so ga določili carinski organi, ali najkasneje pred sprostitvijo blaga, da se prepreči kakršno koli tveganje izogibanja.

67. Ta logika je v skladu s ciljem protidampinskih in izravnalnih dajatev, ki je, kot je bilo že navedeno v točki 35 teh sklepnih predlogov, preprečiti škodo za industrijo Unije, in ne kaznovati kršitve carinskih pravil. Širše je ta logika v skladu s ciljem carinskega zakonika, ki je v skladu z njegovo peto uvodno izjavo zlasti zagotovitev pravilne uporabe dajatev, ki jih določa.²⁷

68. Ob upoštevanju zgornjih ugotovitev se mi zdi, da je pri uporabi člena 212a carinskega zakonika za carinski dolg, nastal v skladu s členom 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka iz člena 49(1) carinskega zakonika, račun na podlagi zaveze in potrdilo o izvozni zavezi v smislu člena 3(1)(b) in (c) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 ter člena 2(1)(b) in (c) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 dovoljeno predložiti v roku, ki ga določijo carinski organi, ali najkasneje pred sprostitvijo blaga.

²³ UL 2013, L 131, str. 1.

²⁴ V uredbi, ki jo je generalni pravobranilec P. Mengozzi navedel v sklepnih predlogih v zadevi Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474), upoštevana določba pravi, da „[k]adar se predloži deklaracija za sprostitev v prost promet, je oprostitvev dajatev odvisna od predložitve veljavnega originalnega potrdila o proizvodnji, ki ga je izdala ena od družb iz odstavka 4, pristojnim carinskim službam držav članic“ (moj poudarek) (člen 2(2) Uredbe Sveta (EC) št. 2320/97 z dne 17. novembra 1997 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu nekaterih brezživnih cevi iz železa ali nelegiranega jekla s poreklom iz Madžarske, Poljske, Rusije, Češke, Romunije in Slovaške, o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 1189/93 in o zaključku postopka v zvezi s takim uvozom s poreklom iz Hrvaške (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 26, str. 329)).

²⁵ Sodba z dne 12. oktobra 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, točka 28).

²⁶ Moj poudarek.

²⁷ Glej v tem smislu sklepne predloge generalnega pravobranilca P. Mengozzija v zadevi Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, točka 52 in navedena sodna praksa).

VI. Predlog

69. V skladu z navedenim predlagam, naj Sodišče na prvi dve vprašanji, ki ju je predložilo Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija), odgovori:

1. Člen 212a Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti se uporablja za oprostitev protidampinške in izravnalne dajatve v skladu s členom 3(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani ter členom 2(1) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, če so izpolnjene zahteve iz teh uredb.
2. Pri uporabi člena 212a carinskega zakonika za carinski dolg, nastal v skladu s členom 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka iz člena 49(1) carinskega zakonika, pogoji iz člena 3(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta št. 1238/2013 in člena 2(1)(a) Izvedbene uredbe Sveta št. 1239/2013 niso izpolnjeni, kadar družba, ki je povezana z družbo, navedeno v Prilogi k Izvedbenemu sklepu Komisije 2013/707 z dne 4. decembra 2013 o potrditvi sprejetja zaveze, ponujene v okviru protidampinškega in protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani, za obdobje uporabe dokončnih ukrepov (ki je zadevno blago proizvedla, poslala in ga zaračunala), ni bila uvoznik zadevnega blaga in tudi ni poskrbela za njegovo sprostitev v prosti promet, čeprav je imela ta namen in ji je bilo zadevno blago tudi dejansko dobavljeno.

70. Če se Sodišče ne strinja z mojimi stališči glede drugega vprašanja, predlagam, naj na tretje vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je postavilo Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu), odgovori:

3. Pri uporabi člena 212a carinskega zakonika za carinski dolg, nastal v skladu s členom 204(1) carinskega zakonika zaradi prekoračitve roka iz člena 49(1) carinskega zakonika, je račun na podlagi zaveze in potrdilo o izvozni zavezi v smislu člena 3(1)(b) in (c) Izvedbene uredbe št. 1238/2013 ter člena 2(1)(b) in (c) Izvedbene uredbe št. 1239/2013 dovoljeno predložiti v roku, ki ga določijo carinski organi, ali najkasneje pred sprostitvijo blaga.